

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Kypřé a soudkyň JUDr. Magdaleny Vinklerové a JUDr. Eustasie Rutarové ve věci

žalobkyně: **BRADDOCK FINANCE & CAPITAL Ltd.**, reg. č. 4575632
sídlem 85 Great Portland Street, London W1W 7LT, England, Spojené království
Velké Británie a Severního Irska
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Metelkou
sídlem Boleslavova 901/7, 709 00 Ostrava

proti

žalovaným: **1) CK PRODUKT, s.r.o. v likvidaci**, IČO 25529102
sídlem Železničářů 165, 170 00 Praha 7

2) P K

bytem

3) M K

bytem

žalovaní č. 2 a 3 zastoupeni advokátem JUDr. Pavlem Fišerem
sídlem Benešovo nábřeží 3954/0, 760 01 Zlín

o zaplacení 5 167 891,18 Kč s postižními právy

o odvolání žalovaného č. 1 proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2005
č. j. 22 Cm 30/2004-95,

takto:

I. Směnečný platební rozkaz Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2004 č. j. 22 Sm 90/2004-5 a rozsudek téhož soudu ze dne 26. 10. 2005 č. j. 22 Cm 30/2004-95 se ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou č. 1 **zrušují** a řízení se v tomto rozsahu **zastavuje**.

II. Žalobkyně a žalovaná č. 1 nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

III. Žalovaní č. 2 a 3 jsou povinni zaplatit žalobkyni společně a nerozdílně náklady odvolacího řízení ve výši 73.370 Kč, k rukám advokáta žalobkyně, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem soud prvního stupně ponechal vůči žalovaným č. 1, 2 a 3 v platnosti směnečný platební rozkaz ze dne 27. 7. 2004 č. j. 22 Sm 90/2004-5 (výrok I.) a uložil jim povinnost zaplatit žalobkyni společně a nerozdílně náklady řízení ve výši 129.983,70 Kč (výrok II.). V odůvodnění konstatoval, že námitka započtení nemohla obstát, neboť žalovanými předložené listiny nelze kvalifikovat jako projevy vůle směřující k jednostrannému započtení. Námitku, že žalovaná č. 1 dne 22. 10. 2002 nevystavila směnku znějící na směnečný peníz 5.167.891,48 Kč a že žalovaní č. 2 a 3 takovou směnku neavalovali, neboť tohoto dne byla žalovanou č. 1 vystavena blankosměnka, označil soud za irelevantní, nemající vliv na platební povinnost žalovaných. Námitka, že žalobkyně doplnila na směnku směnečný peníz v rozporu s dohodou o udělení vyplňovacího práva, byla nepřipustná, neboť žalovaní netvrdili, tím méně pak mohli prokázat, že majitel při nabývání směnky jednal ve zlé víře nebo že se provinil hrubou

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sedláčková.

nedbalostí. Žalovaní navíc neprokázali, že by směnka byla vyplněna v rozporu s dohodou. Pokud žalovaní tvrdili, že směnka byla doplněna o neidentifikovatelnou sumu, pak se zcela nepochybně jednalo o námitku neprojednatelnou, a to z důvodu neurčité formulace. Nedůvodná byla i námitka nedostatku prezentace směnky, neboť žalovaní č. 2 a 3 v tomto směru neunesli břemeno důkazní. Námitka, že po uzavření všech poboček žalobkyně přestal existovat na směnce určený domicil, byla z hlediska zákona směnečného a šekového naprosto bezvýznamná. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.

2. Proti tomuto rozsudku podali všichni žalovaní včas odvolání, v němž setrvali na námitce, že závazek, k jehož zajištění předmětná směnka sloužila, zanikl zápočtem proti pohledávce, kterou měla žalovaná č. 1 za právním předchůdcem žalobkyně. Navrhli, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že směnečný platební rozkaz v celém rozsahu zruší.
3. Dříve, než odvolací soud přistoupil k přezkoumání napadeného rozsudku ve vztahu k žalované č. 1, zabýval se otázkou, zda jsou v dané věci splněny podmínky, za nichž může ve věci jednat (§ 103 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2013), přičemž dospěl k závěru, že řízení je nutno pro nedostatek podmínek řízení zastavit.
4. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobou, podanou u soudu prvního stupně dne 12. 3. 2004, se právní předchůdkyně žalobkyně, správkyne konkursní podstaty úpadce Union banky, a. s. „v likvidaci“ domáhala proti žalovaným č. 1, 2 a 3 zaplacení směnečné pohledávky 5.167.891,18 Kč s postizními právy. Ve skutkových tvrzeních uvedla, že žalovaná č. 1 dne 22. 10. 2002 vystavila směnku, kterou se zavázala zaplatit na řad Union banky, a.s. dne 8. 6. 2003 směnečný peníz 5.167.891,18 Kč. Žalovaní č. 2 a 3 převzali směnečný závazek z titulu avalu. Soud prvního stupně vydal nejprve ve věci směnečný platební rozkaz, proti kterému podali žalovaní v zákonem stanovené lhůtě námitky. Soud prvního stupně rozhodl ve věci dne 26. 10. 2005 rozsudkem č. j. 22 Cm 30/2004-95. O odvolání žalovaných č. 2 a 3 proti tomuto rozsudku rozhodl Vrchní soud v Olomouci dne 27. 1. 2009 částečným rozsudkem č. j. 7 Cmo 36/2008-187, kterým rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu k žalovaným č. 2 a 3 potvrdil (výrok I.) a rozhodl, že o odvolání žalované č. 1 a o náhradě nákladů odvolacího řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí (výrok II.).
5. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 106178, odvolací soud zjistil, že dne 20. 5. 1998 byla do obchodního rejstříku zapsána firma CK PRODUKT, s.r.o. v likvidaci, posledně sídlem Praha 7, Železničářů 165, PSČ 170 00, IČO 25529102. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2008 č. j. 98 K 64/2007-130 byl prohlášen konkurs na majetek obchodní společnosti CK PRODUKT, s.r.o. v likvidaci. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2014 č. j. 98 K 64/2007-337 byl konkurs na majetek úpadce zrušen po splnění rozvrhového usnesení. V důsledku této skutečnosti byla obchodní firma CK PRODUKT, s.r.o. v likvidaci z obchodního rejstříku dne 7. 10. 2020 vymazána.
6. Dle ust. § 19 o. s. ř. má způsobilost být účastníkem řízení ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti; jinak jen ten, komu ji zákon přiznává. Způsobilostí být účastníkem řízení se rozumí způsobilost mít procesní práva a povinnosti, které zákon účastníkům přiznává. Tuto způsobilost má zásadně ten, kdo má podle hmotného práva způsobilost mít práva a povinnosti. Způsobilost právnických osob být účastníkem řízení vzniká dnem, ke kterému byly zapsány do obchodního nebo jiného zákonem stanoveného rejstříku a zaniká dnem výmazu z tohoto rejstříku, není-li zákonem stanoveno jinak.
7. Dle ust. § 103 o. s. ř. přihlíží soud kdykoli za řízení k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).
8. Dle ust. § 107 odst. 1 o. s. ř. jestliže účastník ztratí způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda má řízení zastavit

nebo přerušit anebo, zda v něm může pokračovat. Ze shora uvedeného vyplývá, že ztratí-li účastník způsobilost být účastníkem řízení v průběhu řízení (v době od zahájení řízení do dne, kdy bylo řízení pravomocně skončeno), musí soud posoudit, zda tato skutečnost brání sama o sobě dalšímu pokračování v řízení, anebo zda lze v řízení pokračovat s právním (procesním) nástupcem. Pokud ovšem účastník nemá žádného právního nástupce, na kterého by přešlo právo nebo povinnost, o něž v řízení jde, pak ztráta způsobilosti být účastníkem řízení brání pokračování v řízení a nezbývá, než řízení dle ust. § 107 odst. 1 o. s. ř. pro nedostatek podmínek zastavit.

9. V projednávané věci je zcela nepochybné, že v průběhu odvolacího řízení (v době po odvolání žalované č. 1 proti rozsudku soudu prvního stupně) došlo ke dni 7. 10. 2020 k výmazu žalované č. 1 z obchodního rejstříku, a tudíž i k jejímu zániku. Vzhledem k tomu, že žalovaná č. 1 byla z obchodního rejstříku vymazána po splnění rozvrhového usnesení, tzn. že majetek z konkursní podstaty byl zpeněžen a pohledávky konkursních věřitelů z výtěžků uspokojeny, nemohlo na straně žalované č. 1 dojít k procesnímu nástupnictví na další subjekt. Za této situace ztráta způsobilosti být účastníkem řízení brání pokračování v odvolacím řízení, neboť nejsou dány podmínky, za nichž může soud ve věci jednat (§ 103 o. s. ř.), proto odvolací soud směnečný platební rozkaz a rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu k žalované č. 1 zrušil a řízení v tomto rozsahu zastavil (§ 104 odst. 1, § 107 odst. 1 a § 211 o. s. ř.).
10. O náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou č. 1 před soudy obou stupňů rozhodl odvolací v souladu s ust. § 146 odst. 1 písm. c) a § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalované č. 1, která již neexistuje, nemohla být uložena povinnost platit náklady řízení před soudy obou stupňů.
11. O náhradě nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanými č. 2 a 3 rozhodl odvolací soud dle ust. § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalobce měl ve vztahu k žalovaným č. 2 a 3 v odvolacím řízení úspěch, neboť částečným rozsudkem byl rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu k žalovaným č. 2 a 3 potvrzen, proto mu náleží právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, které představují odměnu advokáta žalobkyně za 2 úkony právní služby à 28.980 Kč (vyjádření k odvolání ze dne 2. 5. 2006, účast u jednání odvolacího soudu dne 27. 1. 2009). Žalobkyně účtovala odměnu advokáta dle vyhlášky č. 484/2000 Sb., nicméně uvedená vyhláška byla nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2013 sp. zn. Pl. ÚS 25/12 zrušena a s ohledem na sdělení ÚS publikované ve Sbírce zákonů pod č. 117/2013 je třeba odměnu advokáta stanovit dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. Dále náklady odvolacího řízení představují 2 paušální náhrady výdajů à 300 Kč na 1 úkon právní služby, cestovní výdaje za cestu advokáta žalobkyně z jeho sídla v Ostravě k jednání Vrchního soudu v Olomouci a zpět ve výši 1.476 Kč, náhradu za ztrátu času 6 půlhodin à 100 Kč a 21% daň z přidané hodnoty 12.734 Kč, celkem 73.370 Kč (§ 7, § 11 odst. 1 písm. d/, g/, § 13 odst. 3, § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., § 137 o. s. ř., vyhláška č. 451/2008 Sb.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné podle § 237 o. s. ř. dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu, nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.). Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR v Brně.

Olomouc 20. října 2020

JUDr. Lenka Kyprá v.r.
předsedkyně senátu

Jana

Sedláčková

Digitálně podepsal
Jana Sedláčková
Datum: 2020.11.18
11:29:59 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sedláčková.

